

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2010 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krystyna Fańciszevska-Rąba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 lipca 2010 r. w Katowicach

sprawy ze skargi wykonawców - konsorcjum INTOP TARNOBRZEG Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Tarnobrzegu i Jacka Bosaka (Bosak) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Specjalistycznych Robót Wiertniczych Jacek Bosak

przeciwko zamawiającemu Zarządowi Dróg Wojewódzkich w Katowicach przy udziale Soley Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Balicach o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek wniosku skarżących o zwolnienie od kosztów sądowych
w postępowaniu skargowym

postanawia :

1. zwolnić częściowo skarżących od opłaty sądowej od skargi, tj. ponad kwotę 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych);
2. oddalić wniosek w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Skarżący wniesli o zwolnienie od kosztów sądowych, w tym opłaty w sprawie skargi

na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 6 lipca 2010 r. - z uwagi na trudną sytuację materialną.

Na uzasadnienie wniosku podniesiony że na dzień wnoszenia skargi ani INTOP TARNOBRZEG Sp. z o.o., ani Jacek Bosak nie są w stanie uiścić opłaty sądowej we wskazanej wysokości. INTOP TARNOBRZEG Sp. z o.o. ma na swoim jedynym rachunku firmowym debet w wysokości 4.849.540,87 zł. Natomiast Jacek Bosak co prawda posiada na swoim rachunku bankowym środki finansowe w kwocie 157.453,18 zł, jednakże środki te przeznaczone są na konkretne cele związane z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej. Jacek Bosak musi zapłacić ratę kredytu inwestycyjnego w kwocie 50 000 zł do dnia 30.07.2010 r., ok. 63 000 zł z tytułu pierwszej raty za maszt wiertniczy, natomiast pozostała kwota, tj. 44.443 zł przeznaczona jest na dokończenie realizowanej inwestycji.

Sąd zważył co następuje.

Wniosek zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi zasadniczo pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Dlatego też zgodnie z brzmieniem art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (zwana dalej Ustawą), zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Natomiast zgodnie z art. 103 Ustawy, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Ubiegający się o taką pomoc winien jednak w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające - może zwrócić się o pomoc państwa.

Zdaniem Sądu, wnioskodawcy, ubiegając się o udzielenie zamówienia publicznego, powinni przewidzieć konieczność uiszczenia opłaty od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej. Należy przy tym zaznaczyć, iż zgodnie z art. 4 Ustawy, od obojga wnioskodawców należy się jedna opłata, jako że pomiędzy nimi zachodzi współuczestnictwo materialne (art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 23 Ustawy - Prawo zamówień publicznych). Stanowiska wnioskodawców, jakoby nie mogli oni przewidzieć konieczności wniesienia skargi, nie sposób podzielić. Tego rodzaju sprawy należą bowiem do często spotykanych i wręcz typowych w praktyce postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

Stan majątkowy skarżących nie pozwala, zdaniem Sądu, na uiszczenie kwoty opłaty w całości, tj. w kwocie 395 640,00 zł. Należy jednak wziąć pod uwagę, iż sprawa niniejsza nie należy do spraw nieprzewidywalnych, a zatem w dłuższym okresie czasu wnioskodawcy mogli i powinni byli poczynić niezbędne oszczędności w celu możliwości uiszczenia choćby części opłaty od skargi. Ponadto wziąć należy pod uwagę specyfikę postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Zgodnie bowiem z art. 22 ust. 1 pkt 4 Ustawy - Prawo zamówień publicznych, o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki, dotyczące m. in. odpowiedniej sytuacji ekonomicznej i finansowej.

Mając na względzie powyższe, należało zwolnić częściowo skarżących od opłaty sądowej od skargi, tj. ponad kwotę 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych).

Wobec powyższego Sąd, na mocy art. 101 ust. 1 i 2 i art. 103 Ustawy orzekł jak w sentencji postanowienia.